

רן שחורי

גלריה, "מבט", תל-אביב

תערוכתו של רן שחורי, הכוללת 13 תמונות, היא יצירה אחידה, הן מבחינת הנושא והן מבחינת האינטימיות הגבוהה של התמונות הצורניות. שני מרכיבים ביצירתו מבי ליטים את יכולתו ומצביעים על גישתו אל נושאו. גישתו להכללה מוכירה את הפלקט; לא שאינו עוֹסק בפריטים, אלא גם אלו משמשים אותו לבנין הקונצפט הכולל, ולא לאינדיבידואליזציה, כלומר — ליחוד דם העצמאי של המרכיבים; אופן התצוגה מרמז על אופנים המקובלים על אמנות הפוסט — יותר מכל הפג" שהיא עימות בלתי אמצעיים נוסח ה"חזית המקוררת", עם נושאו. צו"ר זה זו איננה רק דרך מסירתם ה"פשוטה של דברים, שהם כביכול

רן שחורי: ציור מס' 9

תערוכות

מסובכים, גם לא חסכנות לשמה, אלא העמדת דברים במצב שבו שוב אינם זקוקים לבאור נוסף, או ש"פרוקם להסברים מיותר.

מרכיבים אלה — הפלאקאט וה"פוס — שמשותפת להם נימה המו"נית וברוטאלית, מאוזנים היטב אצל רן שחורי על ידי שלימות הקומ"פויזציה, עד כדי עידון. הוא מחזיר לנו את, "ערים האשה", וככל שהוא מעוות אותה, או מדגיש אותה במקור מות שונים — הוא נשאר עדין ר"רחוק ובלתי-נתפש. במבנה תמונ"תו טמונה יכולתו להפשטה, שאי-ננה רק בגבולות הקומפויזציה, אלא מסתמנת גם בחתירה אל, "המושג". הסולם הצבעוני של עבודותיו נעה בתחומי הבאָז, הלבן והורוד, המוד"גשים בשימוש אפיוני בכחול-אדום. היחס לשטחי צבע אלה הוא כאל מאדים בעל כמה רבדים, ומביא לתחושה של רציפות צורנית. יצירתו של רן שחורי בנושא "הערים הנש" מעוררת רצון לראות עוד מעבודותיו.